

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Michaely Macurové v právní věci

žalobkyně **ELTON hodinářská, a.s.**, IČO: 25931474
sídlem Náchodská 2105, 549 01 Nové Město nad Metují
zastoupené JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem
sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 1057/2A, 160 00 Praha 6 – Bubeneč

za účasti: **MPM-QUALITY v.o.s.**, IČO: 47987430
sídlem Příborská 1473, 738 01 Frýdek – Místek
zastoupené JUDr. Milanem Kyjovským, advokátem
sídlem Jaselská 202/19, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 9. 2022, čj. PVZ 2009-38000/D22059370/2022/ÚPV,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 9. 2022, čj. PVZ 2009-38000/D22059370/2022/ÚPV, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 18 321 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Ing. Tomáše Matouška, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 29. 11. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „**předseda Úřadu**“) ze dne 26. 9. 2022, čj. PVZ 2009-38000/D22059370/2022/ÚPV (dále též „**napadené rozhodnutí**“), kterým předseda Úřadu zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „**Úřad**“) ze dne 6. 6. 2022, čj. PVZ 2009/38000/D20066468/2020/ÚPV (dále též „**prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 207/2000 Sb.**“), k návrhu osoby zúčastněné na řízení vymazal z rejstříku průmyslových vzorů průmyslový vzor č. 4 hromadně zapsaný pod č. zápisu 34 782 (dále také „**napadený vzor**“ nebo „**napadený průmyslový vzor**“) z důvodu nedostatku individuální povahy podle § 5 zákona č. 207/2000 Sb. ve vztahu k náramkovým hodinkám „PRIM DIPLOMAT“, které vznikly v šedesátých letech 20. století v podniku Chronotechna (dál též „**namítaný vzor**“).
3. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 29. 9. 2022.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

4. Předseda Úřadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí rekapituloval závěry vyslovené v prvostupňovém rozhodnutí, shrnul obsah podaného rozkladu a vyjádření osoby zúčastněné na řízení a reprodukoval relevantní právní úpravu. Připomněl, že průmyslový vzor č. 4 hromadného zápisu č. 34782 s datem práva přednosti ode dne 30. 11. 2009 byl zapsán do rejstříku průmyslových vzorů dne 17. 2. 2010.
5. Předseda Úřadu se nejprve v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal s tím, jaké dokumenty je možné akceptovat jako důkaz o nedostatku novosti či nedostatku individuální povahy. K tomuto uvedl, že jako takovéto důkazy nelze akceptovat dokumenty, které byly zveřejněny po datu práva přednosti napadeného průmyslového vzoru a dále takové, které nejsou opatřeny datem zveřejnění a ani takové dokumenty, které nemají charakter veřejně dostupné tiskoviny či dokumenty, ze kterých nelze seznat relevantní znaky vnějšího vzhledu výrobku. Dokumenty D1 a D7 dokládají zveřejnění hodinek Prim Diplomat typového označení 681491 před datem práva přednosti napadeného průmyslového vzoru. Předseda Úřadu vyložil důvody, pro které nebyly další namítané dokumenty pro posouzení věci relevantní.
6. V návaznosti na rekapitulaci znaků namítaného i napadeného vzoru předseda Úřadu k námitce žalobkyně týkající se nemožnosti seznat provedení dna hodinek z vyobrazení dna hodinek Prim Diplomat z namítaného dokumentu D1 uvedl, že v prvostupňovém rozhodnutí nebyl rozdíl spočívající v provedení dna hodinek shledán pouze nepodstatným a bylo konstatováno, že osobě zúčastněné na řízení se předložením hodinek Prim Diplomat

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

z namítaného dokumentu D1 nepodařilo prokázat, že napadený průmyslový vzor není nový. Porovnávání průmyslové vzory chrání vzhled náramkových hodinek, přičemž za charakteristické znaky výrobku, na němž jsou posuzované průmyslové vzory aplikovány, lze považovat znaky linií, obrysu a tvaru seznatelné na první pohled. Tímto způsobem postupoval Úřad při hodnocení podstatnosti a nepodstatnosti znaků náramkových hodinek.

7. K námitce žalobkyně zpochybňující závěr Úřadu o tom, že napadený vzor nemá individuální povahu, založené na argumentaci, že průhledné dno je pro informovaného uživatele důležitým dominantním vzhledovým znakem, předseda Úřadu předně uvedl, že individuální povahu je třeba posuzovat z hlediska informovaného uživatele. V návaznosti na obecné vymezení pojmu informovaného uživatele předseda Úřadu přisvědčil závěru Úřadu, že v případě náramkových hodinek se pod pojmem „informovaný uživatel“ rozumí poměrně široký okruh lidí, kteří se zajímají o náramkové hodinky, setkávají se s náramkovými hodinkami na trhu a mají přehled o těchto výrobcích. Nejedná se o návrháře či technické odborníky, kteří zkoumají jednotlivé detaily. Informovaný uživatel je schopen zaznamenat rozdíl mezi celkovým dojmem z napadeného průmyslového vzoru a náramkovými hodinkami z namítaného dokumentu D1.
8. Předseda Úřadu shrnul, že v obecné rovině individuální povahu dodává průmyslovému vzoru soubor vzhledových znaků, které jako celek při srovnání s namítaným průmyslovým vzorem vyvolávají u hodnotitele (informovaného uživatele) odlišný celkový dojem, individuální povahu však nemůže průmyslovému vzoru dodat podle předsedy Úřadu odlišení pouze v řadě detailů oproti namítanému průmyslovému vzoru. Při posuzování individuální povahy průmyslových vzorů je tedy třeba vycházet z váhy jednotlivých vzhledových znaků pro jejich celkový vzhled, tedy zda se jedná o znaky podstatné či nepodstatné (tj. detaily, které se na celkovém dojmu nepodílí rozhodujícím způsobem). Je třeba přihlídnout i k míře volnosti, kterou měl při vytvoření porovnávaných průmyslových vzorů jejich původce. Podle předsedy Úřadu je nezbytné, aby náramkové hodinky byly zhotoveny z dostatečně pevných materiálů a skládaly se ze 4 charakteristických částí – pouzdra s nožkami pro uchycení řemínku, ciferníku, krycího skla a ručiček. Pokud jde o celkový tvar pouzdra s nožkami pro uchycení řemínku, ciferníku, krycího skla a ručiček, je volnost designéra prakticky neomezená. Jedinými požadavky, které jsou na hodinky kladeny, je, aby ukazovaly čas a umožňovaly uchycení na ruce, kdy konkrétní vzhledová úprava celkového tvaru náramkových hodinek i tvaru jejich částí, tj. linií, obrysu a tvaru pouzdra a/nebo ciferníku a/nebo krycího skla a/nebo ručiček, není touto funkcí předurčena. Volnost původce při vývoji náramkových hodinek byla tedy prakticky neomezená.
9. Předseda Úřadu na stranách 12 – 13 napadeného rozhodnutí popsal napadený vzor i namítaný průmyslový vzor z dokumentu D1. Posléze uvedl, že z porovnání znaků napadeného průmyslového vzoru se vzhledovými znaky viditelnými na jím specifikovaných zobrazeních hodinek z namítaného dokumentu D1 je zřejmé, že napadený průmyslový vzor vykazuje shodné dominantní znaky se vzhledem náramkových hodinek z namítaného dokumentu D1 a nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem nutný k vykazání individuální povahy napadeného průmyslového vzoru.
10. Předseda Úřadu shrnul shodné dominantní znaky – tvar výrobku tvořený pouzdem kulatého tvaru s nožkami pro uchycení řemínku, ciferníkem a krycím sklem majícím kulatý tvar, drážkovanou lunetou tvaru mezikruží po vnějším obvodu krycího skla vč. zdobení střídavě drobným vroubkováním a výraznějšími leštěnými plochami, ciferníky obsahující

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

stejně čáry směřované shodným směrem a indexy na pozici 12 a 6, shodně umístěné a provedené čtvercové datumové okénko, shodně umístěné velkými písmeny provedené nápisy PRIM a DIPLOMAT, shodný tvar všech ručiček a umístění a provedení drážkované korunky pro natahování a seřizování hodinek.

11. Předseda Úřadu nesouhlasil s žalobkyní, že jí identifikované znaky – výrazně rozdílná barevná provedení a provedení zadní strany pouzdra – vyvolávají odlišný celkový dojem. V případě těchto rozdílů se totiž dle předsedy Úřadu nejedná o celkový dojem, ale o identifikaci konkrétních částí průmyslového vzoru. Při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru je však nutné přihlédnout k popsané poměrně široké míře volnosti původce průmyslového vzoru. Až na technické detaily proveditelnosti věci (pouzdro s vystupujícími nožkami pro uchycení řemínku a krycího skla pro viditelnost ciferníku) původce objektivně nic nenutilo, aby vzhled napadeného průmyslového vzoru v dominantních znacích vytvořil natolik blízký vzhledu náramkových hodinek z namítaného dokumentu D1, že při jejich porovnání nevznikne odlišný celkový dojem. Předseda Úřadu zhodnotil, že původce nevyužil míru volnosti ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálu výrobku samotného nebo jeho zdobení k tomu, aby se projevila jeho snaha odlišit napadený průmyslový vzor od dříve známého vzhledu výrobků. Argument žalobkyně, že musela zachovat některé charakteristické znaky hodinek řady DIPLOMAT, kterými je charakter provedení některých částí ciferníku a ručiček, předseda Úřadu jako subjektivní názor žalobkyně odmítl.
12. K osobě informovaného uživatele předseda Úřadu uvedl, že s definicí dle žalobkyně nesouhlasí, neboť osobu prodavače v hodinářském obchodě, tedy obchodě velice specializovaném, nelze považovat za osobu informovaného uživatele, která hodnotí celkový dojem. Jedná se dle názoru předsedy Úřadu o osobu specializovanou a nabízející a doporučující hodinářský výrobek a identifikující konkrétní části průmyslového vzoru. Tato osoba nehodnotí vzhledové znaky výrobku z hlediska celkového dojmu, konkrétně z hlediska způsobu, jakým jsou náramkové hodinky především používány, tj. nošení na ruce a jejich odkládání, kdy je viditelná jejich horní část s ciferníkem, nýbrž se soustředí na detaily mající u osoby informovaného uživatele vzbudit zájem právě o konkrétní výrobek. Co se týče proskleného dna, předseda Úřadu uvedl, že se jedná o detail nepodílející se na celkovém vzhledu hodinek.
13. K argumentu žalobkyně ohledně toho, že z prvostupňového rozhodnutí není zcela jasné, které hodinky na vyobrazeních z namítaného dokumentu D1 jsou designově nejbližší napadenému průmyslovému vzoru, předseda Úřadu uvedl, že shodné dominantní znaky mají na uvedených vyobrazeních shodně každé náramkové hodinky z namítaného dokumentu D1 a nejedná se tedy o žalobkyní proklamovanou kompilaci. Co se týče posuzování novosti a individuální povahy přihlašovaného vzoru výrobku vzal předseda Úřadu v úvahu i závěry z rozsudku Tribunálu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Tribunál“) ze dne 22. 6. 2010 ve věci T-153/08, *Schenzhen Taiden Industrial co. Ltd.* a uvedl, že je-li volnost původce při vývoji průmyslového vzoru poměrně široká, nemohou drobné rozdíly mezi dotčenými průmyslovými vzory, jež nepřitahují pozornost informovaného uživatele, postačovat k tomu, aby tyto průmyslové vzory na informovaného uživatele působily odlišným celkovým dojmem.
14. Závěrem předseda Úřadu doplnil, co může být předmětem ochrany průmyslovým vzorem a jaký je smysl této ochrany. Konstatoval, že vzhled výrobku podle napadeného průmyslového vzoru nevykazuje vůči náramkovým hodinkám z namítaného dokumentu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

D1 odlišný celkový dojem a z tohoto důvodu mu nelze přiznat individuální povahu, a proto není způsobilý ochrany podle § 3 zákona č. 207/2000 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

III. Žaloba

15. Žalobkyně v podané žalobě rekapitulovala průběh správního řízení, shrnula závěry prvostupňového rozhodnutí, přiblížila obsah námitek vznesených v rámci řízení o rozkladu a sumarizovala závěry vyslovené k nim předsedou Úřadu v napadeném rozhodnutí.
16. Námítkami soustředěnými soudem pod **prvním žalobním bodem** žalobkyně zpochybnila předsedou Úřadu vymezenou definici pojmu „informovaného uživatele“. Shrnula, že dle předsedy Úřadu se jedná o uživatele vykazujícího zvláštní ostražitost z důvodu osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví, která v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Předseda Úřadu dále uvedl, že v případě, že je to možné, provede informovaný uživatel přímé srovnání dotčených průmyslových vzorů. Avšak podle přesvědčení žalobkyně je zřejmé, že Úřad i předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí nesprávně vymezili osobu informovaného uživatele pro obor náramkových hodinek.
17. Definice předsedy Úřadu, že v případě náramkových hodinek se pod pojmem „informovaný uživatel“ skrývá „*poměrně široký okruh lidí, kteří se zajímají o náramkové hodinky, setkávají se s nimi na trhu a mají o nich přehled*“, je dle žalobkyně nedostatečná a neodpovídá výše podané obecné definici informovaného uživatele. Poměrně široký okruh lidí, kteří se zajímají o náramkové hodinky a mají o nich přehled, nejsou zároveň ti, kdo by vykazovali zvláštní ostražitost a rozsáhlou znalost daného odvětví, neboť tyto osoby ani nevykazují vysoký stupeň pozornosti při užívání náramkových hodinek. Podle žalobkyně je definice užívaná žalovaným a předsedou Úřadu spíše definicí běžného, průměrného spotřebitele na trhu náramkových hodinek. Podle zkušeností žalobkyně je uživatelů vykazujících zvláštní ostražitost a disponujících rozsáhlými znalostmi daného odvětví relativně málo, nelze uvažovat o „*širokém okruhu lidí*“, jak tvrdí předseda Úřadu. Žalobkyně zopakovala své tvrzení, že pojem „informovaný uživatel“ naplňuje například prodáváč v hodinářském obchodě, neboť disponuje znalostí prvků průmyslových vzorů náramkových hodinek vykazujících vysoký stupeň pozornosti a zvláštní ostražitost a má rozsáhlou znalost daného odvětví. Žalobkyně připouští, že i pokud by prodáváč v hodinářství neměl být onou osobou informovaného uživatele z důvodu své příliš vysoké specializace, přesto není vymezení žalovaného a předsedy Úřadu správné, pokud hovoří o tom, že se jedná o poměrně široký okruh lidí. V tomto odvětví bude dle žalobkyně informovaným uživatelem poměrně úzká skupina lidí. Žalobkyně tedy shledává definici informovaného uživatele tak, jak jej vymezil žalovaný a předseda Úřadu, jako nesprávnou.
18. Žalobkyně dále k prvnímu žalobnímu bodu a vymezení definice „informovaného uživatele“ argumentuje tím, že informovaný uživatel obvykle provádí přímé srovnání dotčených průmyslových vzorů [v dané věci tedy moderní náramkové hodinky Prim Diplomat (napadený průmyslový vzor) a náramkové hodinky Diplomat vyráběné před asi padesáti lety (namítaný průmyslový vzor)]. Žalobkyně se domnívá, že pokud by osobou informovaného uživatele byl poměrně široký okruh lidí, nemohl by takto určený informovaný uživatel provést přímé srovnání průmyslových vzorů, neboť náramkové hodinky Diplomat z namítaného průmyslového vzoru jsou relativně vzácné s poměrně vysokou sběratelskou hodnotou a nejde o zboží dostupné širokému okruhu lidí. Přímé srovnání v tomto případě může provést spíše prodáváč v hodinářském obchodě, který se s původními hodinkami Prim Diplomat mohl při své činnosti setkat.
19. Jako **druhý žalobní bod** žalobkyně uvedla, že Úřad ani předseda Úřadu neprovedli přímé porovnání hodinek Prim Diplomat dle napadeného průmyslového vzoru a hodinek Prim

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Diplomat dle namítaného průmyslového vzoru. Žalobkyně uvedla, že byla porovnána pouze fotografická vyobrazení, která jsou neúplná, neboť v případě namítaného průmyslového vzoru hodinek Prim Diplomat z dokladu D1 jsou k dispozici pouze fotografie přední části hodinek, oproti tomu napadený průmyslový vzor obsahuje fotografie také boční a zadní části hodinek. V tomto shledává žalobkyně vadnost a nedostatečnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí, kdy v důsledku postupu správních orgánů nebyl správně vyhodnocen celkový dojem, který předmětné průmyslové vzory mohou vyvolat u osoby informovaného uživatele.

20. Jako **třetí žalobní bod** žalobkyně označila skutečnost, že předseda Úřadu nepostupoval správně, když odlišné prvky napadeného a namítaného průmyslového vzoru označil za nepodstatné. Žalobkyně považuje prosklené zadní víko (dno) náramkových hodinek s průhledem na hodinový strojek za naprosto podstatný prvek, protože se jedná o jeden z dominantních prvků přitahujících pozornost. Tím je dle žalobkyně u informovaného uživatele vytvářen celkový dojem. Žalobkyně se neztotožňuje s tvrzením, že při běžném nošení není prosklené dno hodinek vidět, neboť hodinky nejsou pouze časomírou, ale spíše módním doplňkem či šperkem, slouží k potěšení majitele i k prezentaci navenek, v tomto případě tedy prosklené dno plní významnou funkci, neboť umožňuje majiteli i třetím osobám se těšit pohledem na technickou, uměleckou a estetickou krásu hodinového strojku.
21. Žalobkyně se dále pozastavila nad tím, co znamená užívání náramkových hodinek. Uvádí, že nejde pouze o nošení na zápěstí, ale je pod pojem užívání nutné zařadit i další činnosti jako seřizování přesného času, pravidelné natahování a další běžná činnost včetně jejich manipulace s krabičkou. V případě těchto činností majitel může přicházet běžně do styku i se zadní částí hodinek. Pokud je informovaný uživatel definován tím, že vykazuje vysokou pozornost a zvláštní ostražitost, pak taková osoba prosklené dno náramkových hodinek jistě zaznamená jako jeden z významných prvků. Žalobkyně se ohrazuje proti tomu, že měla poukazovat na to, že prosklené dno je detailem nepodílejícím se na celkovém vzhledu hodinek, protože skutečnost, že i jedno z předních českých hodinářství (Hodinářství Bechyně) vyzdvihuje přednosti proskleného dna, je důkazem o tom, že se jedná o významný prvek určující celkový dojem u informovaného uživatele. Pokud by nebylo prosklené dno podstatným prvkem, nebyl by důvod toto dno prosklené vůbec provádět – jedná se o technickou komplikaci, která podstatně zdražuje výrobek.
22. Závěrem žaloby žalobkyně uvedla, že napadený průmyslový vzor nutně u osoby informovaného uživatele vyvolává odlišný celkový dojem oproti namítaným průmyslovým vzorům z dokumentu D1 a s ohledem na skutečnost, že u Úřadu ani předsedy Úřadu nebylo provedeno přímé srovnání, navrhuje žalobkyně provedení ohledání náramkových hodinek Prim Diplomat podle napadeného průmyslového vzoru a namítaných historických náramkových hodinek Prim Diplomat podle dokumentu D1.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

23. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 1. 2023 navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
24. K námitkám **pod prvním žalobním bodem** konstatoval, že s uvedeným názorem na definici pojmu informovaný uživatel se žalovaný vypořádal již na straně 15 napadeného rozhodnutí, kdy je přesvědčen, že pojem informovaného uživatele v oboru náramkových hodinek definoval v souladu s národní i evropskou judikaturou. Žalovaný zopakoval, že výraz informovaný uživatel znamená, že osoba zná různé průmyslové vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vykazuje při jejich užívání zvláštní ostražitost a relativně vysoký stupeň pozornosti. Taková osoba je schopna přímého srovnání dotčených průmyslových vzorů. Prodávače v hodinářském obchodě vnímá žalovaný jako osobou specializovanou v dané oblasti. Co se týče argumentace žalobkyně týkající se dotčených průmyslových vzorů, kdy na jedné straně jsou moderní náramkové hodinky Prim Diplomat a na druhé straně jako namítaný průmyslový vzor náramkové hodinky Diplomat, a skutečnosti, že pokud je informovaným uživatelem skutečně široký okruh lidí, nemohl by informovaný uživatel nikdy provést přímé srovnání těchto průmyslových vzorů, neboť hodinky Prim Diplomat z namítaného průmyslového vzoru jsou relativně vzácné, k tomuto žalovaný uvádí, že je při rozhodování vázán zákonem o průmyslových vzorech a odkazuje na § 6 odst. 1 tohoto zákona. Žalovanému nepřísluší posuzovat míru pravděpodobnosti toho, že se informovaný uživatel setká s konkrétním výrobkem.

25. K **druhému žalobnímu bodu** vymezenému žalobkyní žalovaný uvádí, že se s touto argumentací vypořádal již v napadeném rozhodnutí (str. 14 a 15). Žalovaný vzal v potaz, že napadený průmyslový vzor není s namítaným průmyslovým vzorem identický, nicméně rozdíly shledává pouze v naprostých detailech, které nemohou změnit závěr, že celkový dojem kolizních průmyslových vzorů vyvolaný u informovaného uživatele je stejný. Opět uvedl, že prvky zřetelné z bočního a zadního pohledu napadeného průmyslového vzoru jsou pouze detaily neměnicí celkový dojem průmyslového vzoru. Zadní prosklená část hodinek není při běžném užívání viditelná a informovaný uživatel si jej nevšimne.
26. V rámci posuzování individuální povahy průmyslového vzoru a odlišného celkového dojmu musí být objektivně posouzena omezení spočívající ve znacích daných technickou funkcí nebo plynoucích z povahy předmětného výrobku a zároveň míra volnosti, kterou měl původce průmyslového vzoru při jeho vytvoření. Je třeba zvážit, zda shodné znaky napadeného průmyslového vzoru představují zákonem předvídané omezení volnosti původce nebo jsou opakováním znaků, které se osvědčily. V napadeném průmyslovém vzoru neshledává žalovaný patrnou míru volnosti původce ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálu výrobku samotného či jeho zdobení, a napadený průmyslový vzor proto nevykazuje dle žalovaného individuální povahu.
27. Žalovaný odmítl také **třetí žalobní bod** žaloby. Uvedl, že při posuzování celkového dojmu vyvolaného u informovaného uživatele, respektive individuální povahy průmyslového vzoru se vychází z běžného užívání výrobků chráněných průmyslovými vzory. Ačkoli řada výrobků může mít další různé způsoby užití, tyto okrajové způsoby nelze zpravidla považovat za relevantní pro posuzování celkového dojmu vyvolaného u informovaného uživatele. Podstatou rozhodování žalovaného je posouzení, zda kolizní průmyslové vzory vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem či nikoli. Žalovaný nemůže spekulovat nad možnými alternativními druhotnými způsoby užití výrobku. To, že je konkrétní prvek hodinek vyzdvihován marketingem výrobce, z něj bez dalšího nedělá vzhledově výrazný prvek relevantní pro posouzení celkového dojmu vyvolaného u informovaného spotřebitele. Nadto při běžném užití není takovýto prvek vidět. Závěrem žalovaný k tomuto žalobnímu bodu odkazuje na § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., podle kterého musí být součástí (tedy zde průhledné víčko hodinek) složeného výrobku při běžném užití viditelná. Dále podle § 3 odst. 3 téhož zákona se běžným užíváním rozumí užívání konečným uživatelem, s výjimkou údržbářských, servisních a opravárenských prací.
28. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a navrhuje zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě

29. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 6. 2023 navrhla, aby žaloba byla zamítnuta, neboť ji považuje za nedůvodnou. Uvedla, že žalobkyně v žalobě nikde netvrdí, že by došlo ke zkrácení jejích práv přímo či v důsledku porušení práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu tak, jak předpokládá § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodnutí žalovaného považuje osoba zúčastněná na řízení za správné, podrobné, precizní a logicky odůvodněné.
30. K **prvnímu žalobnímu bodu** osoba zúčastněná na řízení uvádí, že předseda Úřadu vycházel při definování osoby informovaného uživatele z judikatury, a s definicí se ztotožňuje. Uvedla, že osoba informovaného uživatele je schopna zaznamenat rozdíl mezi celkovým dojmem, který u něj vyvolává napadený vzor, a celkovým dojmem vyvolávaným namítaným průmyslovým vzorem.
31. K **druhému a zároveň třetímu žalobnímu bodu** osoba zúčastněná na řízení uvádí, že provedené srovnání dotčených průmyslových vzorů žalovaným bylo dostatečné a přesvědčivé, není podstatné, že fotografie namítaných vzorů neobsahují boční a zadní pohled, naopak to osoba zúčastněná na řízení považuje za logické, protože se náramkové hodinky používají tak, že se nosí na ruce a přední (vrchní) pohled je považován za dominantní a významný. Nelze souhlasit s žalobkyní v tvrzení, že především prosklené zadní sklo náramkových hodinek s průhledem na hodinový strojek je nezbytné považovat za podstatný a dominantní prvek. K návrhu žalobkyně na provedení ohledání náramkových hodinek osoba zúčastněná na řízení uvádí, že uvedený postup měla žalobkyně navrhnout již v řízení před správním orgánem. K tomuto dále uvedla, že pro soudní přezkum je rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a ke skutkovým a rovněž tak právním novotám, které nastaly až po vydání napadených rozhodnutí, nelze při jejich přezkumu přihlížet.
32. Závěrem uvádí, že podle § 10 zákona č. 207/2000 Sb. je rozsah ochrany dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku (§ 38) s výjimkou znaků, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru nebo znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku a podobně.

VI. Jednání

33. Při ústním jednání konaném dne 20. 5. 2024 soud rekapituloval dosavadní průběh soudního řízení, shrnul obsah soudního spisu a sumarizoval dosavadní argumentaci, kterou účastníci řízení ve svých písemných podáních uplatnili. Účastníci v rámci svých ústních přednesů setrvali na svých procesních stanoviscích a dříve uplatněné argumentaci.
34. Žalobkyně při ústním jednání akcentovala některé aspekty své argumentace k vymezení osoby informovaného uživatele a zopakovala, že by mělo docházet k přímému srovnání, je-li jeho provedení možné. K otázce běžného užití hodinek, resp. jejich funkce, poukazovala na to, že mohou sloužit také jako šperk. Rovněž předložila důkazní prostředky za účelem prokázání tvrzení o relevanci prvku proskleného dna. Zdůraznila další rozdíly mezi porovnávanými vzory. Žalovaný v souladu se svým dřívějším vyjádřením v rámci ústního přednesu setrval na tom, že prosklené dno hodinek není při běžném užívání viditelné a zopakoval argumentaci založenou kromě jiného na § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 207/2000

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Sb. Dodal, že funkci šperku hodinky plnily vždy. Osoba zúčastněná na řízení se z účasti na ústním jednání omluvila.

35. Soud při ústním jednání usnesením zamítl návrhy žalobkyně na provedení dokazování. Návrh žalobkyně na provedení dokazování přímým srovnáním napadeného průmyslového vzoru (náramkových hodinek Prim Diplomat) a namítaného průmyslového vzoru (náramkových hodinek Prim Diplomat z dokumentu D1) soud shledal nadbytečným. Žalobkyně tento důkazní návrh uplatnila za účelem osvědčení skutečnosti, že napadený průmyslový vzor vyvolává u osoby informovaného uživatele odlišný celkový dojem, a to především s ohledem na provedení dna napadeného průmyslového vzoru. V rozsahu, v němž se soud s ohledem na důvody blíže rozvedené v další části tohoto rozsudku mohl přezkumu závěrů žalovaného k celkovému dojmu a individuální povaze věnovat, však dílem nešlo o skutečnosti mezi stranami sporné, dílem byly (v potřebném rozsahu) podloženy obsahem správního spisu (skutečnost, že napadený průmyslový vzor se od namítaného průmyslového vzoru liší především v provedení spodní části hodinek – proskleného dna, nebyla mezi účastníky řízení sporná; tato skutečnost také dostatečně plyne z obsahu správního spisu – z vyobrazení napadeného průmyslového vzoru a z přílohy dupliky žalobkyně ze dne 4. 7. 2021). Současně platí, že provedení ohledání hodinek, v nichž je ztělesněn napadený vzor, by pro porovnání kolidujících vzorů a posouzení celkového dojmu, jímž napadený vzor působí na informovaného uživatele, nebylo přípustné, neboť ve vztahu k tomu vzoru platí, že pouze jeho vyobrazení (resp. jejich kvalita a rozsah) slouží k posouzení celkového dojmu, které vzor v informovaném uživateli vyvolává (v podrobnostech srov. vypořádání druhého žalobního bodu v odst. **Error! Reference source not found.**an. tohoto rozsudku). Pokud jde o články (založené na čl. 62 – 66 spisu) předložené žalobkyní k otázce běžného užití hodinek (k plnění funkci šperku), měl jejich obsah směřovat podle přesvědčení soudu k hodnocení otázky výkladu pojmu běžné užití, tedy k hodnocení otázky právní. Kromě uvedeného pak závěr, že hodinky mohou plnit funkci šperku, nebyl mezi stranami s ohledem na vyjádření žalovaného při ústním jednání sporným. Co se týče článků (založených na čl. 55 – 61 spisu) předložených žalobkyní k otázce významu proskleného dna hodinek, soud tyto důkazní prostředky pro nadbytečnost neprováděl, neboť skutkové poznatky z nich plynoucí pro posouzení důvodnosti žalobních bodů, resp. zákonnosti postupu žalovaného v rozsahu, v němž se přezkumu závěrů žalovaného k posouzení celkového dojmu a individuální povahy věnoval, nepotřeboval. Jejich provedením by pak v klíčové otázce, jež byla mezi stranami sporná, nikoli přípustně doplnil, ale nepřípustně zcela nahradil hodnocení žalovaného, a postupoval by tak z důvodů, jež jsou rozvedeny v další části tohoto rozsudku, v rozporu s principy, na nichž je tento typ soudního řízení správního postaven.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

36. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
37. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení otázky, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem a na něj navazujícími judikatorními a doktrinárními východisky, pokud k návrhu osoby zúčastněné na řízení rozhodl o výmazu napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

průmyslového vzoru vlastněného žalobkyní s odůvodněním, že tento nesplňuje podmínku individuální povahy dle § 5 zákona č. 207/2000 Sb., a není tak způsobilý ochrany.

38. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti.
39. Dne 30. 11. 2009 žalobkyně podala hromadnou přihlášku průmyslových vzorů pod pořadovým číslem E38648; tato obsahuje 11 vzorů. Čtvrtý průmyslový vzor obsahuje „hodinky“ a je znázorněný na dokumentech 4.1 (čelní pohled na ciferník hodinek), 4.2 (boční pohled na ciferník hodinek a 4.3 (spodní pohled na ciferník hodinek). Průmyslový vzor byl zapsán dne 17. 2. 2010 pod č. 34782.

4.1

4.2

4.3

40. Dne 2. 7. 2020 podala osoba zúčastněná na řízení k žalovanému návrh na výmaz průmyslového vzoru E34782. Upřesnila, že návrhem na výmaz napadá konkrétně průmyslový vzor č. 4.1 a 4.2, přičemž konstatovala, že dle jejího názoru napadený průmyslový vzor nenaplnuje podmínku novosti a individuální povahy, jelikož je nepochybné, že vychází z modelu náramkových hodinek „PRIM DIPLOMAT“, který však vznikl již v druhé polovině 60. let minulého století v podniku Chronotechna, a vychází tak z původní historické výrobní dokumentace. Zároveň poukázala na různé hodinky vyráběné společností Chronotechna a uvedla, že se v případě průmyslového vzoru jedná o kompilaci známých řešení. Dne 15. 4. 2021 osoba zúčastněná na řízení upřesnila, že návrh na výmaz se týká průmyslového vzoru číslo 4 jako celku, který je zobrazen na pohledech č. 4.1, 4.2 a 4.3.
41. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí posuzoval naplnění podmínek ochrany napadeného průmyslového vzoru v porovnání s průmyslovým vzorem zpřístupněným veřejnosti ve dvou

dokumentech. Z dokumentu D1 [HOVORKA, Libor. *Hodinky Prim: 1954-1994*. 1. vyd. Brno: Host, 2014. 413 s. ISBN 978-80-7491-263-4] žalovaný poukazoval na následující vyobrazení:

Prim Diplomat, typ 68134 3, 196

Typ 68 149 1, exportní verze
vycházející z modelu Prim
Diplomat

Chromovaný Prim Diplomat, typ
68 165 1, 1969

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

42. V dokumentu D7 [Diplomat z Nového Města In *ForbesLife*. Praha: MediaRey SE, 2018 podzim. ISSN 2336-4955] je rovněž vyobrazen model 68 149 1, u kterého je uvedeno, že pochází z 60. let.
43. Na základě dokumentů D1 a D7 dospěl žalovaný k závěru, že vyobrazené průmyslové vzory byly zpřístupněny veřejnosti před datem práva přednosti napadeného vzoru. Tento skutkový závěr žalobkyně nečinila sporným. Opakovaně a konstantně se však vymezovala proti závěrům v prvostupňovém, resp. napadeném rozhodnutí, stran absence individuální povahy napadeného průmyslového vzoru, resp. hodnocení celkového dojmu hodinek, kdy v tomto ohledu poukazovala především na prosklené zadní víko (dno) hodinek s průhledem na hodinkový strojek coby významný detail, od něhož není možno odhlédnout s poukazem na nesprávný závěr žalovaného o „běžném způsobu užití hodinek“.
44. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
45. Průmyslovým vzorem se podle § 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb. rozumí vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného nebo jeho zdobení.
46. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. je průmyslový vzor způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.
47. Podle § 4 zákona č. 207/2000 Sb. se průmyslový vzor považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.
48. Podle § 5 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti. Z odstavce druhého předmětného ustanovení se podává, že při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru se přihlíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.
49. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. se pro účely posuzování podle § 4 a 5 dotčeného zákona má za to, že průmyslový vzor byl zpřístupněn veřejnosti, byl-li zveřejněn na základě zápisu do rejstříku nebo vystaven, užíván v obchodě nebo jinak zveřejněn.
50. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb. zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, pokud průmyslový vzor nesplňuje požadavky kladené na něj podle § 3 až 8 dotčeného zákona.
51. Výše citovaná ustanovení definující (1) novost a (2) individuální povahu představují základní pozitivní kritéria zápisné způsobilosti a vyjadřují vlastní smysl a význam úpravy průmyslových vzorů, která slouží k ochraně tvůrčí práce designéra při vytvoření zcela nového originálního vzhledu výrobku. Jednou z obsahových charakteristik průmyslového vzoru je ochrana před kopírováním takto chráněného vzhledu výrobku, neboť jinak by konkurent mohl bez vynaložení potřebné tvůrčí činnosti těžit z úsilí majitele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, čj. 7 As 53/2008 - 158).
52. Při posuzování prvního kritéria, tj. hlediska novosti, je třeba porovnávat jednotlivé srovnatelné znaky průmyslových vzorů mezi sebou. Jedná se o objektivní kategorii, v rámci které se zjišťuje, zda jsou porovnávané předměty identické či nikoli – při porovnání se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

přihlíží ke srovnatelným vzhledovým znakům konkrétního designu a porovnávají se se vzhledovými znaky designů, které byly přístupné veřejnosti před rozhodným datem, kterým je den podání přihlášky či den vzniku práva přednosti (viz Koukal, P., R. Charvát a M. Černý. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, dostupný v systému ASPI, komentář k § 4). V případě, že se porovnávaný průmyslový vzor neliší či se liší pouze v nepodstatných detailech od dříve zpřístupněného průmyslového vzoru, brání tato skutečnost tomu, aby mu byla poskytnuta ochrana, a v případě, že již byl zapsán do rejstříku průmyslových vzorů, je tato skutečnost důvodem k jeho výmazu.

53. Již Úřad přitom v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že napadený průmyslový vzor splňuje první kritérium zápisné způsobilosti, tj. že jej lze ve vztahu k průmyslovému vzoru z dokumentu D1, resp. D7 považovat za nový; předseda Úřadu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nijak nekorigoval. Rozdíly mezi porovnávanými průmyslovými vzory seznal především v barevném provedení ciferníku (ve vzájemné záměně tmavých a světlých částí), v provedení pouzdra (zlaté provedení oproti kovovému), v drážkách na malé a velké ručičce u napadeného vzoru, které namítané hodinky neobsahují, v nápisu CZECH MADE oproti CZECHO SLOVAKIA, v odlišném typu písma a v provedení zadní strany pouzdra hodinek, kdy napadený vzor má víko s kulatou průhlednou kruhovou částí, kterou je vidět strojek hodinek. Proti provedenímu posouzení kritéria novosti žalobkyně ani osoba zúčastněná na řízení žádných námitek nevnesly, a tudíž se v projednávané věci nejedná o spornou otázku.
54. Co se týče druhého kritéria spočívajícího v individuálním charakteru průmyslového vzoru, oproti kritériu novosti se jedná o subjektivněji založené kritérium. Individuální povaha se hodnotí z pohledu celkového dojmu, který vyvolává u informovaného uživatele. Takto vyvolaný dojem se musí lišit od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti – přitom se přihlíží k míře volnosti, kterou měl původce při vývoji průmyslového vzoru. Je třeba tedy provést posouzení, zda daný průmyslový vzor ve srovnání s dříve zpřístupněným průmyslovým vzorem působí též odlišným celkovým dojmem, přičemž celkovým dojmem se rozumí celostní vzhledový dojem vyvolaný společně všemi viditelnými znaky dotčeného průmyslového vzoru (viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. T-9/07, *Grupco Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo*, bod 50).
55. Ochrana průmyslových vzorů je poskytována jak na národní úrovni, tak na úrovni Evropské unie. Národní úprava průmyslových vzorů je transpozicí úpravy obsažené v právu Evropské unie [směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES, o právní úpravě (průmyslových) vzorů]. Tato stejně jako zákon č. 207/2000 Sb. stanoví, že průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu. Ochrana průmyslových vzorů je dále zajišťována i nařízením Rady (ES) č. 6/2002, o průmyslových vzorech Společenství. Při aplikaci rozhodných ustanovení českého zákona o ochraně průmyslových vzorů je proto nezbytné vycházet z jejich eurokomfortního výkladu a vykládat je v souladu s rozhodovací praxí Soudního dvora EU (dále též „SDEU“), respektive také Tribunálu, stejně tak jako s rozhodovací praxí národních soudů.
56. Důležitým zdrojem poznání a pomůckou při výkladu právních norem týkajících se průmyslového vlastnictví z důvodu jejich propojení s evropskou právní úpravou a její závazností pro národní soudy je také praxe Úřadu Evropské unie duševního vlastnictví (European Union Intellectual Property Office, dále „EUIPO“), a to zejména metodické

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pokyny k průmyslovým vzorům dostupné na stránkách EUIPO¹. I jejich obsah proto soud zohlednil při vyhodnocování důvodnosti žalobních bodů.

57. Pro posouzení, zda má zapsaný průmyslový vzor individuální povahu, je potřeba provést čtyřfázový přezkum, v rámci kterého je zprv určen obor, do kterého výrobky patří, či pro které má být průmyslový vzor použit, zadruhé je třeba určit informovaného uživatele výrobků v souladu s jejich účelem a s přihlédnutím k tomuto informovanému uživateli, úrovni znalosti stavu techniky a míře pozornosti při (pokud možno) přímém srovnávání průmyslových vzorů, zatřetí ve stanovení stupně volnosti původce průmyslového vzoru při vývoji jeho průmyslového vzoru a začtvrté ve stanovení výsledku srovnání dotčených průmyslových vzorů s přihlédnutím k danému oboru, stupni volnosti původce průmyslového vzoru a celkovému dojmu, který na informovaného uživatele učinil pohled na napadený průmyslový vzor a starší průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti (viz bod 5.7.2.2 Metodických pokynů a dále rozsudek Tribunálu ze dne 13. 6. 2019, sp. zn. T-525/13 ve věci *Sacs a main*).
58. V projednávané věci mezi účastníky není sporu ohledně první fáze přezkumu, tj. že odvětvím dotčeným kolidujícími průmyslovými vzory je odvětví náramkových hodinek. Žalobkyně však v podané žalobě vyjevila nesouhlas s posouzením předsedy Úřadu provedeným ve zbylých fázích přezkumu (výkladem pojmu informovaný uživatel, mírou volnosti původce vzoru a srovnáním celkových dojmů vyvolaných těmito vzory). Posouzením důvodnosti vznesených námitek se zdejší soud zabýval v rámci jednotlivých shora vymezených žalobních bodů.
59. Pod **prvním žalobním bodem** žalobkyně brojila proti výkladu pojmu „informovaný uživatel“ předsedou Úřadu.
60. Městský soud v Praze předepisuje, že pojem informovaného uživatele není zákonem nijak definován (a to ani na národní, ani na evropské úrovni), jedná se tedy o neurčitý právní pojem. Výklad neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na skutkový stav správním orgánem je ve správním soudnictví plně přezkoumatelný. Obecné definování neurčitých právních pojmů v právních předpisech není pro jejich povahu vhodné či možné; jejich obsah a rozsah se může měnit, často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou a ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, aby bylo zřejmé, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2012, čj. 5 As 15/2011 - 166, ze dne 27. 9. 2007, čj. 5 As 32/2007 - 83, a ze dne 28. 7. 2005, čj. 5 Afs 151/2004 - 73). Na zřeteli je přitom třeba mít i skutečnost, že správní orgán není povinen v každém jednotlivém případě aplikaci neurčitého právního pojmu rozsáhle teoreticky odůvodňovat nebo neurčitý právní pojem vyčerpávajícím způsobem definovat (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, čj. 6 Azs 17/2017 - 28).
61. Výklad pojmu „informovaný uživatel“ a jeho obsah byl opakovaně dovozen rozhodovací praxí SDEU, která je přehledně shrnuta v Metodických pokynech. Informovaný uživatel musí být definován ve vztahu k příslušnému výrobku, v němž je napadený průmyslový vzor ztělesněn nebo pro který je použit (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 10. 11. 2021, sp. zn. T-

¹ Viz Guidelines for examination, European Union Intellectual Property Office (EUIPO), version 1.0, ze dne 31. 3. 2024, dostupné na adrese: [Designs guidelines \(europa.eu\)](https://designs-guidelines.europa.eu) (dále jen „Metodické pokyny“).

193/20, *Eternit*). Jedná se o fiktivní osobu, která běžně používá kategorii výrobků, v nichž je napadený vzor ztělesněn. V rozsudku ze dne 20. 10. 2011 ve věci C-281/10 P ve věci *PepsiCo* SDEU vyjevil, že pojem „informovaný uživatel“ je třeba chápat na pomezí pojmů „průměrný spotřebitel“ použitelným v oblasti ochranných známek, po kterém není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání mezi kolidujícími ochrannými známkami, a „osoba specializovaná v dané oblasti“, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací.

62. Informovaným uživatelem je ten uživatel, který vykazuje nikoli průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví. Ač informovaný uživatel není průměrným spotřebitelem běžně informovaným a přiměřeně pozorným a obezřetným, který obvykle vnímá (průmyslový) vzor jako celek a nezkoumá jeho jednotlivé detaily, není ani odborníkem nebo osobou specializovanou v dané oblasti, která je schopná podrobně pozorovat minimální rozdíly, které mohou existovat mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory. Přívlastek „informovaný“ tak naznačuje, že uživatel, ač není návrhářem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují, a díky svému zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2887/2013 či ze dne 23. 5. 2016, sp. zn. 23 Cdo 116/2017). Je obeznámen se stávajícím souborem průmyslových vzorů již dostupných na trhu a užívá výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn, v souladu s účelem, pro který je výrobek určen (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 22. 10. 2010 ve věci T-153/08, *Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd.*). U informovaného uživatele se předpokládá, že je schopen si všimnout určitých rozdílů posuzovaných průmyslových vzorů, které u něho vyvolávají odlišný celkový dojem. Informovaný uživatel má také přehled o celém portfoliu vzorů týkajících se dotčených výrobků, které byly zpřístupněny ke dni vzniku uplatňovaného práva přednosti (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. T-9/07, *Grupo Promer Mon Graphic proti OHIM*).
63. V rozsudku Tribunálu ze dne 6. 6. 2013 ve věci T-68/11, *Kastenholz proti OHIM*, který se týkal právě průmyslových vzorů náramkových hodinek, byl pojem informovaného uživatele definován v souladu s výše uvedenou judikaturou jako zvláště obezřetná osoba, která má určité znalosti o předchozím stavu, portfoliu průmyslových vzorů týkajících se dotčeného výrobku, které byly zpřístupněny ke dni podání přihlášky zpochybněného průmyslového vzoru, přičemž dotyčná osoba užívá výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn, v souladu s účelem, ke kterému je tento výrobek určen. Soud dospěl v dotčené věci k názoru, že informovaným uživatelem je osoba, která dobře zná (průmyslové) vzory hodinek.
64. Na východiscích rozhodných pro vyložení pojmu informovaného uživatele nebylo mezi žalobkyní a žalovaným *a priori* sporu. Žalobkyně se však neztotožnila s posouzením předsedy Úřadu co do okruhu osob, které dle předsedy Úřadu pod definici spadají, tj. zda může být informovaným uživatelem i běžný kupující zájemající se o hodinky v míře, která převyšuje standardní zájem či potřebu anebo například pouze tak specializovaná osoba, jako je prodáváč v hodinářství či opravář hodinek. Žalobkyně namítala, že informovaným uživatelem není poměrně široký okruh lidí, kteří se zajímají o náramkové hodinky, setkávají se s nimi na trhu a mají o nich přehled, jak uvádí žalovaný, protože toto nejsou zároveň osoby vykazující zvláštní ostražitost a rozsáhlou znalost daného odvětví. Žalobkyně setrvala na svém názoru, že informovaným uživatelem v oblasti hodinek je například prodáváč

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

v hodinářském obchodě. Dále namítala, že pokud má informovaný uživatel provést přímé srovnání napadeného a namítaného průmyslového vzoru, ani se nemůže jednat o širší okruh lidí, neboť hodinky Prim Diplomat z namítaného průmyslového vzoru jsou relativně vzácné, a proto k nim obecně lidé nemají přístup.

65. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že předseda Úřadu nejprve v obecné rovině vymezil, jakým způsobem je pojem „informovaného uživatele“ v rozhodovací praxi vykládán, přičemž následně na půdorysu skutkového stavu v projednávané věci uvedl, že se jedná o poměrně široký okruh lidí zájímajících se o náramkové hodinky a majících přehled o těchto výrobcích. Konstatoval přitom, že se nejedná o návrháře či technické odborníky, kteří zkoumají jednotlivé detaily.
66. Posouzení provedenému předsedou Úřadu přitom zdejší soud nemá čeho vytknout. Ze shrnutí rozhodovací praxe provedené shora se podává, že za informovaného uživatele se považuje taková osoba, která vykazuje znalosti o daném odvětví (za splnění dalších podmínek výše uvedených definic), přičemž informovaným uživatelem není ani výrobce ani prodejce výrobků, v nichž jsou průmyslové vzory ztělesněny, neboť takový výklad daného pojmu by byl příliš restriktivní.
67. Pro určení osoby informovaného uživatele v oblasti náramkových hodinek je důležité, aby osoba, která by mohla připadat v úvahu jako informovaný uživatel (a která by mohla fundovaně posuzovat individuální povahu průmyslového vzoru), byla seznámena s modely hodinek, o které se zajímá, byla schopna si jejich podobu vyhledat na internetu či v katalogu a rozeznat rozdíly mezi nimi, orientovala se v jednotlivých výrobcích, sériích hodinek, v tom, jaké jsou aktuální trendy v oblasti hodinek a byla schopná zhodnotit, zda se jedná o hodinky vzácnějšího charakteru či o naprosto běžný typ prodáváný pravidelně v jakémkoliv hodinářství. Soud se ztotožnil s žalovaným, že prodáváče v obchodě s náramkovými hodinkami lze považovat za profesionála v dané oblasti, resp. osobu specializovanou, nikoli „pouze“ za informovaného uživatele, kdy tato kategorie je širší a zahrnuje větší okruh lidí pohybujících se v oboru hodinek. Pokud by informovaný uživatel v projednávané věci měl být představován právě například prodáváčem v hodinářském obchodě (jak poukazovala žalobkyně), disponovala by tato osoba s ohledem na své profesní zaměření výjimečně vysokou schopností odlišit a rozpoznat jednotlivé detaily u relevantních průmyslových vzorů, tj. u designů náramkových hodinek. Zjednodušeně lze tedy říci, že by odlišnost v rámci porovnávaných průmyslových vzorů nacházela podstatně jednodušeji, než osoba daného odvětví znala avšak nikoliv na dané odvětví specializovaná.
68. Lze však žalobkyni přisvědčit potud, že informovaný uživatel sleduje problematiku průmyslových vzorů, a očekává se tak od něj vyšší míra orientace v problematice (rozhodnutí soudce Odvolacího soudu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska Lord Jacob ve věci Procter & Gamble proti Reckitt Benckiser ze dne 10. 10. 2007). Informovaným uživatelem tak může být „toliko“ osoba, která se o náramkové hodinky pouze zajímá (nikoliv přímo profesně věnuje), má-li rozšířené znalosti oproti běžnému spotřebiteli.
69. Soud v tomto ohledu odkazuje i na přenositelnou rozhodovací praxi žalovaného – v rozhodnutí ze dne 9. 3. 2010, č. j. PVZ 2007-37262 (dostupné online na beck-online.cz, Sbírka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl, 1. vydání, 2011 strana 432 – 433) předseda Úřadu dovodil, že informovanými uživateli v případě batohů je poměrně široký okruh osob, které mají přehled o výrobcích určených pro přepravu a nesení věcí potřebných pro pobyt v přírodě, a nikoli přímo odborníci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zabývající se navrhováním či výrobou batohů, kteří zkoumají jednotlivé detaily. Stejně jako u hodinek, i batohy jsou věci běžné denní potřeby a ani v případě batohů se tedy okruh informovaných uživatelů nebude vztahovat v souladu s výše uvedeným rozhodnutím pouze na prodejce ve specializovaných outdoorových obchodech, nýbrž na široký okruh osob užívajících pravidelně batohy, kupujících si nové modely a zjišťujících si aktuality na trhu a orientujících se v oboru batohů jako takovém.

70. Městský soud v Praze pak rovněž nemohl přehlédnout, že žalobkyně námitku stran nesprávného posouzení pojmu informovaný uživatel konstruovala do jisté míry obecně (tj. že posouzení provedené předsedou Úřadu neodpovídá definici informovaného uživatele), aniž by vysvětlila, v jakém ohledu se tento tvrzeně nesprávný výklad negativně promítnul do hodnocení individuálního charakteru napadeného průmyslového vzoru. Žalobkyně toliko konkrétně namítala, že pokud by pod pojem informovaný uživatel spadal „poměrně široký okruh lidí“, nemohl by takový informovaný uživatel provést přímé srovnání, neboť hodinky Prim Diplomat (průmyslový vzor z dokumentů D1 a D7) jsou relativně vzácné a nejedná se o zboží dostupné širokému okruhu lidí. Městský soud v Praze v tomto ohledu zdůrazňuje, že informovaný uživatel je právním konstruktem – představuje fiktivní osobu, která je obeznámena se stávajícím souborem průmyslových vzorů již dostupných na trhu, tj. s jakýmkoli relevantním průmyslovým vzorem, který odpovídá současnému stavu techniky (srov. bod 5.7.2.2 Metodických pokynů).
71. Co se pak týče úvahy žalobkyně, že informovaný uživatel obvykle provádí přímé srovnání dotčených průmyslových vzorů, a tedy je v zásadě nemožné provedení přímého srovnání napadeného průmyslového vzoru a hodinek Diplomat, neboť tyto nejsou široce dostupné, nemohl se s ní zdejší soud ztotožnit. Jak již soud uvedl výše, pojmem „informovaný uživatel“ se rozumí fiktivní osoba, přičemž pro účely posouzení celkového dojmu dotčeného průmyslového vzoru se vychází z předpokladu, že pokud to umožňuje povaha výrobku, v němž jsou ztělesněny porovnávané průmyslové vzory, může je informovaný uživatel přímo srovnávat (srov. rozsudek SDEU ze dne 18. 10. 2012 ve spojených věcech C-101/11 P a C-102/11 P, *Ornamentación*). Nelze přitom vyloučit, že takové srovnání je neproveditelné nebo v dotčeném odvětví neobvyklé, zejména z důvodu specifických okolností nebo vlastností předmětů, které dotčené (průmyslové) vzory představují. Samotná skutečnost, že (historické) hodinky Prim Diplomat nejsou na trhu široce dostupné (resp. je lze označit za vzácné), však sama bez dalšího pro závěr, že by je s napadeným průmyslovým vzorem nešlo porovnat, nepostačuje. Soudu přitom nejsou dostupné žádné takové informace, které by svědčily pro závěr, že hodinky Prim Diplomat dle namítaného průmyslového vzoru jsou natolik ojedinělé, že není možné provést jejich porovnání s napadeným průmyslovým vzorem. Naopak ze skutečností předestřených žalobkyní lze spíše usuzovat, že se jedná o typ náramkových hodinek, který by měl být osobě představované informovaným uživatelem znám, neboť se jedná o model vyznačující se jistými typickými prominentními prvky.
72. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů proto dospěl k závěru, že žalovaný vyložil pojem informovaný uživatel v rámci mantinelů vytyčených rozhodovací praxí SDEU a Tribunálu, jakož i správních soudů, přičemž tato východiska aplikoval na skutkový stav v projednávané věci. Námitky žalobkyně soustředěné soudem pod první žalobní bod, jimiž žalobkyně poukazovala na nesprávné vyložení neurčitěho právního pojmu předsedou Úřadu, tak Městský soud v Praze shledal nedůvodnými.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

73. Pod **druhým žalobním bodem** žalobkyně namítala, že žalovaný pochybil, když neprovedl přímé porovnání hodinek Prim Diplomat dle napadeného průmyslového vzoru a hodinek Prim Diplomat dle namítaného průmyslového vzoru. Porovnání toliko fotografických vyobrazení dotčených vzorů žalobkyně považuje za nedostatečné.
74. Za účelem posouzení důvodnosti této žalobní námítky je proto nejprve třeba postavit na jisto, jaké části výrobku, resp. jaké skutečnosti jsou podrobovány srovnání zpochybněného vzoru se starším průmyslovým vzorem při přezkumu ze strany správních orgánů. Právní úprava přitom žádný konkrétní postup v tomto ohledu nestanoví.
75. Z rozsudku Tribunálu ze dne 13. 6. 2017, sp. zn. T-9/15, *Ball Beverage Packaging Europe Ltd.* se podává, že srovnání dvou různých průmyslových vzorů může vycházet pouze ze znaků, které byly ve zpochybněném (napadeném) vzoru zpřístupněny.
76. Tomu odpovídají také Metodické pokyny, které vymezují pojem tzv. referenčního bodu pro srovnání. Referenčním bodem pro srovnání je myšlen napadený průmyslový vzor, u kterého se posuzuje novost a individuální povaha při srovnávání se starším průmyslovým vzorem. Pokud je napadený zapsaný průmyslový vzor zobrazen pouze pohledy z některých stran, například pohledem zepředu, provádí se srovnání pouze s odpovídajícím pohledem staršího průmyslového vzoru a veškeré znaky zveřejněné u staršího průmyslového vzoru, například pohled zezadu, nejsou brány v potaz. Pokud však napadený průmyslový vzor obsahuje více znaků než starší průmyslový vzor, budou až na určité výjimky při posuzování novosti a individuální povahy (např. znaky, které nelze jasně rozeznat) zohledněny všechny jeho znaky.
77. K takové situaci může dojít například v případě, že součástí napadeného průmyslového vzoru jsou barvy, viditelné efekty vytvořené texturami nebo jiné aspekty vzhledu, které na starším průmyslovém vzoru nejsou viditelné. Při posuzování individuální povahy se relativní význam těchto prvků zvažuje v kontextu celkového posouzení celkového dojmu srovnávaných průmyslových vzorů (viz bod 5.7.2. Metodických pokynů).
78. V projednávaném případě byl napadený průmyslový vzor žalobkyně zapsán do rejstříku průmyslových vzorů ve třech vyobrazeních, a to v náhledu zepředu, zboku z pohledu zprava a zezadu, kde bylo vyobrazeno skleněné dno hodinek. Namítaný (nezapsaný) průmyslový vzor byl naopak ve správním řízení dokládán prostřednictvím vyobrazení ve třech vyobrazeních (variantách) toliko zepředu (v příloze dupliky ze dne 4. 7. 2021 byla kromě toho předložena žalovanému i fotografie spodní části namítaných hodinek). Správní orgány tak byly se zřetelem k výše uvedenému povinny (k tomu podrobněji srov. vypořádání námitek subsumovaných pod třetím žalobním bodem) při následném posuzování obou vzorů zohlednit v souladu se shora akcentovanými požadavky všechny znaky napadeného průmyslového vzoru, tedy včetně pohledu zboku a zezadu, neboť všechny tyto jeho znaky jsou zapsány do rejstříku průmyslových vzorů, a tedy i těmito pohledům je poskytována ochrana. Při posuzování individuální povahy, resp. celkového dojmu, je proto potřebné brát tato vyobrazení v potaz.
79. Právě uvedené však bez dalšího neznamena, že by správní orgány byly povinny *ex officio* přímo srovnávat samotné výrobky, tedy dotčené typy hodinek (původní hodinky Prim Diplomat a hodinky Prim Diplomat dle napadeného průmyslového vzoru) za účelem porovnání i dalších znaků, které nelze prostým porovnáním vyobrazení napadeného průmyslového vzoru a namítaného průmyslového vzoru seznat, resp. že žalovaný zatížil svá rozhodnutí vadou, pokud na daném skutkovém půdorysu k provedení tohoto posouzení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vycházel z jemu dostupných vyobrazení kolidujících průmyslových vzorů. Soud jednak poukazuje na to, že žalobkyně totiž takový důkazní návrh v průběhu správního řízení před žalovaným nevznesla; neučinila tak ani ve své duplice ze dne 4. 7. 2021, v níž předložila kromě jiného fotografii zadní strany namítaných hodinek. Především pak platí, že (jak bylo vyloženo výše) provedení ohledání hodinek, v nichž je ztělesněn napadený vzor, by pro porovnání kolidujících vzorů a posouzení celkového dojmu, jímž napadený vzor působí na informovaného uživatele, nebylo přípustné, neboť ve vztahu k tomu vzoru platí, že pouze jeho vyobrazení (resp. jejich kvalita a rozsah) slouží k posouzení celkového dojmu, které vzor v informovaném uživateli vyvolává. Jinak řečeno, jediné v úvahu připadající srovnání by bylo porovnání vyobrazení zapsaného napadeného vzoru s vyobrazením namítaného vzoru a hodinkami, v nichž byl namítaný (nezapsaný) vzor ztělesněn. Ani takový důkazní návrh však žalobkyně v průběhu správního řízení nevznesla.

80. Soud proto dospěl k závěru, že žalovanému (resp. předsedovi Úřadu) nelze vytýkat, pokud při porovnání celkového dojmu dotčených průmyslových vzorů vycházel v případě zapsaného napadeného vzoru z vyobrazení v té podobě, v jaké byl zpřístupněn veřejnosti, a v případě namítaného vzoru z dokumentů, kterými byla podoba, v níž měl být veřejnosti zpřístupněn, ve správním řízení prokazována, především tedy jeho fotografickým vyobrazením v dokumentech D1 (resp. D7).
81. Námitku žalobkyně, že žalovaný nepostupoval správně, pokud neprovedl přímé srovnání napadeného průmyslového vzoru s hodinkami Diplomát, tak Městský soud v Praze shledal neopodstatněnou. Jak přitom soud vysvětluje níže v rámci vypořádání námitek uplatněných pod třetím žalobním bodem, v posuzované věci bylo podstatou sporu, zda mohlo být žalovaným zvoleným způsobem odhlédnuto od, slovy žalobkyně podstatného odlišného prvku – proskleného zadního víka (dna) náramkových hodinek s průhledem na hodinkový strojek. V tomto ohledu přitom platí, že vyšel-li by žalovaný ze závěrů, které soud níže přezkoumává (tedy ze závěrů o irelevanci proskleného dna, jež není dle žalovaného při běžném použití hodinek vidět), pak by ani sama okolnost, že by za účelem hodnocení individuální povahy provedl porovnání (vyobrazení) napadeného vzoru s hodinkami, v nichž byl ztělesněn namítaný vzor, na jeho závěrech zjevně nebyla způsobila ničeho změnit.
82. Pod **třetí žalobní bod** žalobkyně subsumovala námitky, kterými brojila proti posouzení předsedy Úřadu stran dopadů odlišných prvků obsažených v napadeném průmyslovém vzoru na závěr o shodném celkovém dojmu, tj. absenci individuální povahy ve vztahu k namítanému vzoru hodinek Prim.
83. Předseda Úřadu dospěl k závěru, že porovnáním znaků napadeného průmyslového vzoru se vzhledovými znaky viditelnými na vyobrazeních v dokumentu D1 je zřejmé, že napadený průmyslový vzor vykazuje shodné dominantní znaky, a nevyvolává tak u informovaného uživatele odlišný celkový dojem nutný k vykázání individuální povahy. Jako shodné dominantní znaky přitom popsal tvar výrobku, drážkovanou lunetu po obvodu krycího skla a především podobu ciferníku, tvar ručiček hodinek a provedení drážkované korunky pro natahování a seřizování hodinek. Co se přitom týče odlišných prvků, tj. rozdílného barevného provedení spočívajícího v záměně tmavých a světlých částí či zlatého provedení pouzdra oproti kovovému provedení, dílčí záměny v nápisech na ciferníku a v jejich provedení v odlišném typu písma, a dále provedení zadní strany pouzdra, resp. dna hodinek, u těchto předseda Úřadu seznal, že se nejedná o prvky vytvářející odlišný celkový dojem, ale pouze o identifikaci konkrétních částí průmyslového vzoru. Předseda Úřadu uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

původce při vývoji průmyslového vzoru disponoval poměrně širokou volností, a tudíž jej nic nenutilo, aby vzhled napadeného průmyslového vzoru vytvořil natolik blízký vzhledu náramkových hodinek z namítaného dokumentu D1.

84. Městský soud v Praze se (s ohledem na fázi přezkumu vytyčené v odst. **Error! Reference source not found.** tohoto rozsudku) v první řadě věnoval posouzení míry volnosti, jakou má výrobce náramkových hodinek, neboť její rozsah do určité míry ovlivňuje zkoumání individuální povahy průmyslového vzoru. Co se týče míry volnosti původce vzoru s ohledem na hodinky, ručičkové hodinky musí zajisté obsahovat určité prvky, jako jsou ciferník, ručičky umístěné přibližně ve středu tohoto ciferníku či případně seřizovací korunku, aby plnily svou funkci. Z těchto omezení plyne přítomnost určitých prvků v hodinkách, avšak tato v podstatné míře neovlivňují jejich tvar či jejich obecný vzhled. Zvláště ciferník a pouzdro hodinek tak mohou mít různé tvary a mohou být upraveny různými způsoby (rozsudek Tribunálu ze dne 14. 6. 2011, ve věci T-68/10, *Sphere Time*). V ostatním je míra volnosti původce v podstatě neomezená, původce má tedy relativně vysokou volnost při vytváření návrhu výsledného produktu, dodrží-li výše uvedená technická omezení nutná k funkčnosti náramkových hodinek a reflektující nezbytnost sledovat a zobrazovat změnu času.
85. Soud dále odkazuje na rozhodnutí EUIPO ze dne 31. 5. 2022, sp. zn. ICD 114 501, ve kterém se jednalo o spor mezi společností Apple Inc. proti společnosti Guangzhou Xuanxin Electronic Technology Co., Ltd. Společnost Guangzhou Xuanxin Electronic Technology Co., Ltd. nechala zapsat hodinky, které nápadně připomínaly průmyslový vzor společnosti Apple Inc. (Apple Watch). Žalobkyně společnost Apple Inc. namítala, že zapsaný napadený vzor je nápadně podobný vzhledem právě Apple Watch, uvedla, že napadený průmyslový vzor společnosti Guangzhou Xuanxin Electronic Technology Co., Ltd. postrádá individuální povahu a míra volnosti původce v oblasti chytrých hodinek je obrovská. EUIPO uvedl, že čím větší je volnost původce ve vývoji designu, tím méně budou drobné detaily postačovat k tomu, aby celkový dojem výrobku byl odlišný a naopak. Není však určeno, jaký rozdíl mezi dotčenými průmyslovými vzory musí být. Míra volnosti původce je omezena pouze technickou funkčností produktu nebo standardizací určitých funkcí. Chytré hodinky jsou přenosná zařízení, která jsou vytvořena k tomu, aby byla převážně nošena na zápěstí, poskytují uživateli potřebné informace, jsou jednoduché na pohled a bývají připojené k chytrému telefonu. Je zjevné, co je důvodem pro funkční účel chytrých hodinek, avšak designér průmyslového vzoru má stále širokou volnost v navrhování designu, co se týče obalu hodinek, barev či barevných kombinací, stejně tak doplňků hodinek.
86. Stran vyhodnocení míry volnosti původce při vytvoření napadeného průmyslového vzoru tak Městský soud v Praze nemůže úvaze správních orgánů ničeho vytknout. U náramkových hodinek je původce vázán především jejich funkcí, tj. zobrazení času a uchycení na ruce. Co se přitom týče tvaru pouzdra, jeho velikosti, použitého materiálu, barevného provedení, jakož i samotného designu a barevného provedení ciferníku, včetně rozličných ozdobných prvků apod., lze stupeň volnosti považovat za široký. Tato okolnost je přitom podstatná pro vyhodnocení celkového dojmu, jež průmyslový vzor vyvolává, a zprostředkovaně také pro posouzení individuální povahy. Jak se totiž podává z výše uvedeného a jak potvrzují i Metodické pokyny, čím větší volnost má původce vzoru při jeho vývoji, tím méně pravděpodobné je, že drobné rozdíly mezi dotčenými průmyslovými vzory budou postačovat k tomu, aby na informovaného uživatele působily odlišným celkovým dojmem. Pokud má tudíž původce vzoru při vývoji průmyslového vzoru vysokou míru volnosti, posiluje to závěr, že průmyslové vzory, mezi nimiž nejsou významné rozdíly, budou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

na informovaného uživatele působit stejným celkovým dojmem (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 6. 6. 2019 ve věci T-10/08, *Internal combustion engine*).

87. V dalším kroku se tak zdejší soud mohl věnovat přezkumu posouzení celkového dojmu, jenž napadený průmyslový vzor vyvolává, u něhož předseda Úřadu uzavřel, že je shodný s celkovým dojmem vyvolaným namítaným průmyslovým vzorem u informovaného uživatele, a jedná se proto o překážku pro naplnění kritéria individuální povahy napadeného průmyslového vzoru.
88. Městský soud v Praze v tomto ohledu připomíná, že je třeba si uvědomit a zohlednit váhu jednotlivých vzhledových znaků pro jejich celkový dojem, tedy zda se jedná o znaky podstatné (tj. dominující ve vzhledu výrobku, soustřeďující na sebe pozornost a vytvářející celkový dojem), nebo o znaky nepodstatné (tedy detaily mající relativní rozsah, v celkovém vzhledu výrobku nevýznamné), které se na celkovém dojmu nepodílejí rozhodujícím způsobem. Po osobě informovaného uživatele nelze požadovat větší než průměrnou paměť, ale lze od ní požadovat povědomí o trendu daného zboží, jeho dosažitelnosti či užitečnosti. Zároveň individuální povaha průmyslového vzoru vyplývá z celkového dojmu existence rozdílu nebo neexistence *dejà vu* z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia průmyslových vzorů, aniž je třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec bezvýznamných detailů, avšak vždy s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy [rozsudek Tribunálu ze dne 7. 11. 2013 ve věci T-666/11, *Budziwska v. OHIM – Puma (Kočkovitá šelma ve skoku)*, nezveřejněný, rozsudek Tribunálu ze dne 29. 10. 2015, sp. zn. T-334/14, *Roca Sanitario v. OHIM – Villeroy & Boch (Jednopaková vodovodní baterie)*, nezveřejněný].
89. V projednávaném případě náramkových hodinek DIPLOMAT má namítaný průmyslový vzor čtyři části – pouzdro s nožkami pro uchycení řemínku, ciferník, krycí sklo a ručičky. Pouzdro hodinek má kulatý tvar, ze kterého vystupují nožky pouzdra pro uchycení řemínku. Ciferník a krycí sklo mají kulatý tvar, kdy krycí sklo má na vnějším obvodu drážkovanou lunetu tvaru mezikruží, zdobenou střídavě drobným vroubkováním a výraznějšími leštěnými plochami. Kulatý světlý ciferník hodinek obsahuje tmavé čáry, které směřují vždy od umístění celé hodiny na číselníku (tj. pozice 1 až 12) přes střed číselníku. Na pozici 12 je umístěn index představující dvě orámované čárky, které se směrem ke středu mírně zužují, na pozici 6 je shodný index s jednou čárkou. Na pozici 3 je tmavá čára přerušena čtvercovým datumovým okénkem, před kterým je nad čarou nápis 17 JEWELS (u typu 681491 nápis není) a pod čarou je nápis INCABLOC a na pozici 9 je nad čarou umístěn nápis PRIM a pod čarou nápis DIPLOMAT (u typu 681491 je nápis 17 JEWELS). Na spodní straně ciferníku je vlevo od indexu nápis CZECHO a vpravo od indexu nápis SLOVAKIA. Malá a velká hodinová ručička se směrem k vnějšímu obvodu ciferníku plynule zužují, vteřinová ručička má úzký tvar konstantní šířky. Na pravé straně pouzdra vystupuje drážkovaná korunka pro natahování a seřizování hodinek. Hodinky typového značení 681343 mají pouzdro ve zlatém provedení a hodinky typového označení 681491 a 681651 mají pouzdro v kovovém (šedém) provedení. Zadní strana hodinek není součástí vyobrazení namítaného průmyslového vzoru.
90. Napadený průmyslový vzor je vyobrazen jako náramkové hodinky, jejichž vnější vzhled je taktéž skládán ze čtyř částí – pouzdra s nožkami pro uchycení řemínku, ciferníku, krycího skla a ručiček. Pouzdro hodinek má kulatý tvar, ze kterého vystupují nožky pouzdra pro uchycení řemínku. Ciferník a krycí sklo mají kulatý tvar. Krycí sklo má na vnějším obvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

drážkovanou lunetu tvaru mezikruží, zdobenou střídavě drobným vroubkováním a výraznějšími leštěnými plochami. Kulatý tmavý ciferník hodinek obsahuje světlé čáry, které směřují vždy od umístění celé hodiny na číselníku, tj. pozice 1 až 12 přes střed číselníku. Na pozici 12 je umístěn index představující dvě orámované čárky, které se směrem ke středu mírně zužují, a na pozici 6 je shodný index s jednou čárkou. Na pozici 3 je světlá čára přerušena čtvercovým datumovým okénkem a na pozici 9 je nad čarou umístěn nápis PRIM a pod čarou nápis DIPLOMAT. Na spodní straně ciferníku je vlevo od indexu nápis CZECH a vpravo od indexu je nápis MADE. Malá a velká hodinová ručička se směrem k vnějšímu obvodu ciferníku plynule zužují a na širší části u středu jsou opatřeny drážkami. Vteřinová ručička má úzký tvar konstantní šířky. Na pravé straně pouzdra vystupuje drážkovaná korunka pro natahování a seřizování hodinek. Zadní strana pouzdra hodinek má víko s kulatou průhlednou kruhovou částí, kterou je vidět strojek hodinek, a po obvodu zadního víka jsou do kruhu umístěny nápisy.

91. Jak již bylo výše uvedeno, při vytváření vzhledu hodinek má původce v podstatě neomezenou volnost co se týče vzhledu ciferníku – ať už jde o barevné provedení, nápisy na hodinkách a jejich umístění, okraje ciferníku, celkový vzhled ručiček, typ písma a čísel a podobně. Je zjevné, že tradičními budou tři ručičky (malá, velká a vteřinová), stejně tak klasicky bývá datumové okénko umístěno na pozici čísla 3. Nicméně v projednávaném případě se napadený průmyslový vzor shoduje s namítanými hodinkami nejen v těchto „klasických“ aspektech, které se na hodinkách v tomto provedení vyskytují běžně, nýbrž také v konkrétních vzhledových úpravách, které jsou typické pro tento typ hodinek. Mezi dotčenými průmyslovými vzory přitom z hlediska shora uvedených znaků lze shledat určité odlišnosti (barevné provedení, drážky na ručičkách, změnu v provedení nápisu, odlišný typ písma), nicméně lze přisvědčit posouzení předsedy Úřadu potud, že je-li hodnocen pouze přední pohled, jedná se o odlišnosti spíše marginálnějšího charakteru, které samy o sobě odlišný celkový dojem oproti namítanému průmyslovému vzoru (toliko v případě prvků vyobrazených v dokumentu D1) nevytváří.
92. Žalobkyně však zdůraznila, že za naprosto podstatný odlišný prvek napadeného průmyslového vzoru je třeba považovat především prosklené zadní víko (dno) náramkových hodinek s průhledem na hodinkový strojek. Uvedla, že se jedná o jeden z dominantních prvků, který na sebe zcela nepochybně přitahuje pozornost a tím se podílí na vytvoření celkového dojmu u informovaného uživatele.
93. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí k provedení dna hodinek v napadeném průmyslovém vzoru uvedl, že se jedná o odlišnost nepodstatnou (srov. str. 13). Doplnil, že se nejedná o dominantní znak, neboť se nepodílí na viditelné horní straně náramkových hodinek a při běžné manipulaci s hodinkami (jejich nošení a odkládání) je viditelná toliko horní strana. Konstatoval, že rozdíly na zadní straně náramkových hodinek jsou z hlediska celkového vzhledu nevýznamné a na celkovém dojmu se nepodílejí rozhodujícím způsobem. Předseda Úřadu se přitom posouzením vlivu proskleného dna hodinek na celkový dojem napadeného průmyslového vzoru detailněji nezabýval. Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svém názoru, že prvky zřetelné ze zadního pohledu napadeného průmyslového vzoru jsou pouze detaily, které nemění celkový dojem průmyslového vzoru, neboť víčko s kulatou průhlednou částí není při běžném používání náramkových hodinek vidět.
94. Žalovaný tak svůj závěr o shodném celkovém dojmu napadeného průmyslového vzoru s namítaným průmyslovým vzorem postavil na úvaze, že u náramkových hodinek jsou dominantní prvky utvářející celkový dojem obsaženy na horní straně hodinek (ciferníku),

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

přičemž provedení dna hodinek se na vytváření celkového dojmu u informovaného uživatele nemůže podílet v rozhodné míře. Úvaha žalovaného přitom zcela zjevně vycházela ze závěru, že dno náramkových hodinek není při běžném užívání viditelné.

95. Z Metodických pokynů se v tomto ohledu podává, že pokud porovnávané průmyslové vzory neobsahují funkční nebo neviditelné znaky nebo znaky, pro které se nepožaduje ochrana, musí být oba průmyslové vzory porovnávány celkově. To však neznamená, že by všem znakům porovnávaných (průmyslových) vzorů měla být přikládána stejná váha.
96. Žalovaný pak ve vyjádření k žalobě doplnil (a při ústním jednání opětovně akcentoval), že pro posouzení celkového dojmu vyvolaného u informovaného uživatele není podstatná součást výrobku, která je málo viditelná. Poukázal na § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., dle kterého průmyslový vzor aplikovaný na výrobku, který představuje součástku složeného výrobku, nebo průmyslový vzor v takovém výrobku ztělesněn se považuje za nový a mající individuální povahu jen tehdy, jestliže součástka zůstává i po začlenění do složeného výrobku při běžném užívání výrobku viditelná, přičemž běžným užíváním se rozumí užívání konečným uživatelem, s výjimkou údržbářských, servisních a opravárenských prací.
97. Zdejší soud v tomto ohledu předně musí korigovat názor žalovaného v projednávané věci, že „součástka“ (tj. průhledné dno) složeného výrobku (tj. hodinek) tento předpoklad nesplňuje. V tomto ohledu soud upozorňuje především na skutečnost, že napadený průmyslový vzor se týká hodinek jako takových, nikoliv některé konkrétní součástky a žalovaným připomínané ustanovení tak není na posuzovanou situaci bez dalšího aplikovatelné. Samotné provedení dna hodinek představuje nedílnou součást napadeného průmyslového vzoru, nikoliv „součástku složeného výrobku“, na níž by byl aplikován nebo v ní byl ztělesněn průmyslový vzor. S tímto závěrem ostatně koresponduje i část z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 10), kde žalovaný konstatoval, že náramkové hodinky, které představují napadený průmyslový vzor, nejsou součástíkou složeného výrobku, ale jedná se o složený výrobek; při posuzování novosti a individuální povahy se tedy podmínka viditelnosti při běžném užívání nemůže uplatnit a je nutno v této souvislosti posuzovat všechny vnější vzhledové znaky napadeného průmyslového vzoru.
98. Ačkoliv tak zdejší soud nemůže dílčímu argumentu žalovaného o apriorním nižším vlivu dna hodinek na posuzování individuálního charakteru, založenému na výše zpochybněné úvaze o málo viditelné součástce výrobku, přisvědčit, lze dát žalovanému za pravdu potud, že viditelnost jednotlivých znaků při posuzování celkového dojmu roli hrát může. I v Metodických pokynech je v tomto ohledu uvedeno, že role některých znaků může být méně důležitá v závislosti na jejich snížené viditelnosti při používání výrobku (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 22. 6. 2010 ve věci T-153/08, *Communications equipment*).
99. Městský soud v Praze nicméně nemůže souhlasit s žalovaným, že dno náramkových hodinek není bez dalšího způsobilé ovlivnit celkový dojem vyvolaný průmyslovým vzorem, tj. že se jedná o znak nepodstatný – ve své podstatě detail, který je svým rozsahem na celkovém vzhledu výrobku nevýznamný a na celkovém dojmu se nemůže podílet rozhodujícím způsobem.
100. Soud v tomto ohledu nemůže jako mimoběžnou označit argumentaci žalobkyně, že prosklené dno hodinek s průhledem na hodinkový strojek je prvkem, který na sebe přitahuje pozornost a dotčenému výrobku propůjčuje určité kvalitativní hledisko, které jej ozvláštňuje. Je přitom třeba připomenout, že vnímání celkového dojmu vyvolaného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

napadeným průmyslovým vzorem je nutné posuzovat optikou informovaného uživatele. Jak bylo detailně rozebráno výše, informovaný uživatel je osobou nadanou větší pozorností, než průměrný spotřebitel. Na půdorysu projednávané věci je informovaným uživatelem osoba, která se o náramkové hodinky zajímá, má přehled o trhu s těmito výrobky a běžně se s nimi setkává.

101. Dle názoru soudu přitom není nepřiměřené předpokládat, že u této osoby není celkový dojem náramkových hodinek vyvolán toliko atributy souvisejícími s jejich funkcí (tj. atributy, které lze vnímat pouze z pohledu jejich nošení při uchycení na zápěstí), ale rovněž prvky, které spočívají v jejich celkovém designu včetně provedení boční a spodní strany hodinek, jež je nutně patrná při jejich odkládání a další manipulaci s nimi, které je třeba rovněž považovat za jejich běžné užívání.
102. Jak totiž uzavřel SDEU v rozsudku ze dne 16. 2. 2023 ve věci C-472/21, *Monz Handelsgesellschaft International*, „v praxi použití výrobku v rámci jeho základní funkce často vyžaduje různé úkony, které mohou být splněny před nebo poté, co výrobek splnil svou hlavní funkci, jako například skladování a přeprava tohoto výrobku. Za „obvyklé použití“...je proto nutno považovat všechny takovéto úkony s výjimkou těch, které jsou v uvedeném odstavci 4 výslovně vyloučeny, to znamená úkony týkající se údržby, servisu nebo opravy. Pojem „obvyklé použití“...proto **musí zahrnovat úkony, které se týkají běžného používání výrobku, jakož i jiné úkony, které lze rozumně vykonávat při takovémto používání a jsou běžné z pohledu konečného uživatele, včetně těch, které lze provést před nebo poté, co výrobek splnil svou hlavní funkci, jako je skladování a přeprava tohoto výrobku**“ (pozn. zvýraznění doplněno). Z uvedeného důvodu nemůže obstát závěr, z něhož žalovaný vyšel již v prvostupňovém rozhodnutí a který opakovaně akcentoval i v rámci své obrany v soudním řízení, totiž, že prosklené dno nebylo způsobilé celkový dojem informovaného uživatele ovlivnit již proto, že při běžném užití není takovýto prvek vidět. Takový závěr je totiž ve zjevném rozporu s právě citovanými závěry SDEU vyslovenými v řízení o předběžné otázce, jež jsou pro žalovaného i pro zdejší soud závazné.
103. V návaznosti na výše uvedené tak Městský soud v Praze shledal posouzení žalovaného stran vlivu proskleného dna hodinek vyobrazeného v napadeném průmyslovém vzoru na celkový dojem, jenž napadený vzor vyvolá u informovaného uživatele, nesprávným, resp. s ohledem na paušální odmítnutí toho prvku jako nepodstatného pro vytvoření celkového dojmu, nedostatečným. Soud je toho názoru, že provedení dna hodinek, především pak na skutkovém půdorysu projednávané věci, kdy provedení spočívá v proskleném dnu s průhledem na hodinový strojek, bylo třeba ze strany žalovaného před vydáním Napadeného rozhodnutí důsledně zohlednit.
104. Žalovaný se nemohl posouzení tohoto elementu a jeho vlivu na celkový dojem vyhnout s poukazem na to, že při běžném způsobu užívání není daný prvek vidět. Předseda Úřadu tyto okolnosti v Napadeném rozhodnutí vůbec nehodnotil. Úřad pak v Prvostupňovém rozhodnutí sice učinil stručnou poznámku o tom, že se jedná o odlišnost nepodstatnou, resp. že se nejedná o dominantní znak, i on však zjevně, jak se podává z odůvodnění Prvostupňového rozhodnutí, vyšel v tomto svém závěru z úvahy, že nejde o znak nacházející se viditelně horní straně náramkových hodinek, resp. ze závěru, že tento znak není při běžné manipulaci s hodinkami (jejich nošení a odkládání) viditelný. I ve vyjádření k žalobě pak žalovaný v souladu s dříve uvedeným závěr, že prvky zřetelné ze zadního pohledu napadeného průmyslového vzoru jsou detaily neměnicími celkový dojem průmyslového

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vzoru, opět přímo spojil s „běžným způsobem užívání“ a odůvodnil poznatkem, že víčko s kulatou průhlednou částí není při běžném používání náramkových hodinek vidět.

105. Takové posouzení je v rozporu s výše vyslovenými závěry soudu. Závěr o nenaplnění podmínky individuální povahy proto prozatím nemůže do odstranění těchto nedostatků žalovaným obstát. Teprve takové náležité posouzení totiž může být s to přinést kvalifikovanou odpověď na otázku, nakolik může popsany rozdíl v kolidujících vzorech u informovaného uživatele, který těmto produktům (náramkovým hodinkám) a jejich detailům věnuje větší míru pozornosti, ovlivnit vyvolávaný celkový dojem.
106. Městský soud v Praze proto shledal důvodnou námitku, kterou žalobkyně brojila proti závěru předsedy Úřadu o nezpůsobilosti provedení dna hodinek ovlivnit celkový dojem (jakožto „nepodstatný detail“), jenž napadený průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele. Dle názoru soudu bylo ve světle shora připomenutých judikatorních závěrů povinností předsedy Úřadu hodnotit celkový dojem nejen na základě znaků průmyslových vzorů podávajících se z jejich přední (horní) strany, ale rovněž se (nadto ke konkrétním námitkám žalobkyně) zabývat i posouzením vlivu proskleného dna vyobrazeného v napadeném průmyslovém vzoru na celkový dojem.
107. Zdejší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že s ohledem na absenci posouzení uvedeného hlediska ze strany správních orgánů, nemůže toto pochybení v rámci řízení před soudem zhojit a doplnit vlastní argumentací. Žalobkyni by se totiž věcného vypořádání těchto jejích klíčových námitek poprvé dostalo teprve v řízení před správním soudem, což dle soudu nelze připustit.
108. Za potřebné však zdejší soud považuje rovněž zdůraznit, že stran prvních třech fází přezkumu kritéria individuální povahy napadeného průmyslového vzoru (tj. určení oboru, do kterého porovnáván výrobky patří, určení informovaného uživatele těchto výrobků a stanovení stupně volnosti původce průmyslového vzoru při vývoji jeho průmyslového vzoru) neshledal žádného důvodu posouzení předsedy Úřadu významněji korigovat.
109. Správní orgány se pak důsledně vypořádaly i s jednotlivými aspekty vzhledu namítaného vzoru z dokumentu D1, přičemž jejich závěr k odlišnostem na předním pohledu byl přesvědčivě odůvodněn. Skutečnost, že předseda Úřadu měl do svého hodnocení promítnout i dopad odlišného vzhledu dna hodinek, resp. že do svých úvah stran celkového dojmu měl zahrnout i tento aspekt, nepředjímá výsledek takto nově provedeného posouzení ze strany předsedy Úřadu. Městský soud v Praze v tomto ohledu nijak nezpochybňuje, že provedení přední části napadeného průmyslového vzoru obsahuje řadu shodných či podobných znaků, které lze označit za dominantní a utvářející celkový dojem. Předseda Úřadu však zároveň musí reflektovat skutečnost, že napadený průmyslový vzor obsahuje rovněž další nikoliv nepodstatné prvky (včetně proskleného dna hodinek), které se na vytváření celkového dojmu a tedy kritéria zápisné způsobilosti (individuální povahy) rovněž podílí. Bude proto jeho úkolem, aby v dalším řízení tento prvek napadeného průmyslového vzoru vyhodnotil z hlediska dopadů, jež může mít na osobu informovaného uživatele při vytváření celkového dojmu napadeného vzoru oproti vzoru namítanému.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

110. Na základě shoda uvedených skutečností a důvodů soud napadené rozhodnutí předsedy Úřadu podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným výše v bodech **Error! Reference source not found. – Error! Reference source not found.** rozsudku je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán. V dalším řízení se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

proto předseda Úřadu bude muset opětovně zabývat hodnocením individuální povahy napadeného průmyslového vzoru, resp. posouzením skutečnosti, zda se celkový dojem, který napadený průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele namítaným průmyslovým vzorem z dokumentu D1, a to za zohlednění zadní části hodinek, tj. proskleného dna s průhledem na hodinkový strojek. Setrvá-li přitom na svém závěru o nedostatku individuální povahy napadeného průmyslového vzoru, přesvědčivým způsobem odůvodní, na základě jakých konkrétních okolností není spodní část hodinek ani ve spojení s jinými odlišnostmi způsobila vyvolat odlišný celkový dojem, a to za zohlednění jednotlivých hledisek, jimiž disponuje informovaný uživatel tak, jak tento pojem vykládá ustálená rozhodovací praxe.

111. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobkyně, jejíž náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který ji v řízení zastupoval, za 3 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**advokátní tarif**“), tedy převzetí právního zastoupení, podání žaloby a účast na jednání před soudem. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$).
112. Žalobci dále náleží náklady za cestu advokáta k jednání soudu dne 20. 5. 2024. Pro účely výpočtu náhrady hotových výdajů v podobě cestovních výdajů platí, že není-li dohodnuto jinak, řídí se výše této náhrady právními předpisy o cestovních náhradách (§ 13 odst. 5 advokátního tarifu), konkrétně zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákoník práce**“). V § 157 odst. 3, odst. 4 zákoníku práce je upraven způsob stanovení náhrady za použití dopravního prostředku s tím, že konkrétní sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel, včetně průměrné ceny pohonných hmot na příslušný kalendářní rok jsou dále podrobně určovány vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí (srov. § 189 odst. 1 zákoníku práce). Podle § 183 odst. 5 za použití § 184 zákoníku práce se celková částka cestovní náhrady zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Vyhláškou č. 398/2023 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2024, je stanoveno, že sazba základní náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel činí 5,60 Kč a průměrná cena motorové nafty je 38,70 Kč. Současně platí, že při stanovení náhrady za spotřebované pohonné hmoty se z technického průkazu vozidla použije přednostně údaj o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropského společenství, kterým je třetí údaj o spotřebě paliva uvedený v technickém průkazu, v tomto konkrétním případě se z technického průkazu vozidla podává hodnota 7,4 l na 100 km. Vzdálenost z místa sídla advokáta do místa sídla Městského soudu v Praze činí 110 km (tuto soud ověřil dle údajů dostupných ke dni vyhotovení tohoto rozsudku na webových stránkách www.mapy.cz), nejrychleji lze tuto vzdálenost zdolat osobním automobilem za dobu přesahující 1 hodinu a nepřesahující 1,5 hodiny. Dosazením výše uvedených hodnot do vzorce pro výpočet náhrady cestovních výdajů dospěl soud k závěru, že za cestu ze sídla advokáta do místa jednání soudu a zpět dne 20. 5. 2024 náleží s ohledem na výše uvedené náhrada ve výši $1\,862\text{ Kč } ((7,4:100) \times 38,70) + 5,60 = 8,464; 8,464 \times 220 = 1\,862,08$.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

113. Žalobci dále náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou k soudu podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, kdy podle odstavce třetího předmětného ustanovení činí náhrada 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Při zpáteční cestě tak advokátu náleží náhrada za promeškaný čas v rozsahu 6 půlhodin, tj. 600 Kč.
114. Odměna advokáta tak činila 12 662 (10 200 + 600 + 1862 Kč), zvýšená o DPH ve výši 21 %, neboť advokát prokázal soudu, že je plátcem DPH, tedy 15 321 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobkyni na náhradě nákladů řízení náleží 18 321 Kč.
115. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. V posuzované věci přitom soud žádnou povinnost osobě zúčastněné na řízení neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.